

מסכת זבחים

פרק א'

משנה א' - ב'

- א. שחט קרבן שלא לשמו - יש קרבנות שפסולים ויש שכשרים.
- ב. הקרבנות הפסולים מחמת מחשבת שלא לשמו: 1. חטאת. 2. פסח. 3. קרבן הנשחט לשם חטאת או לשם פסח. 4. עולה לדעת שמעון בן עזאי. 5. קרבן שנשחט לשם נמוך ממנו לדעת שמעון אחי עזריה.
- ג. שאר הקרבנות שאינם נפסלים מחמת מחשבת שלא לשמה - כשרות אך לא עולים לבעלים לשם חובה.

משנה ג'

- ד. הפסח שנשחט במחשבת שלא לשמו ופסול - דווקא בפסח בזמנו, אבל שלא בזמנו דינו כדין שלמים.
- בהגדרת 'זמנו' לענין זה נחלקו רבי יהושע ובין בתירא.
1. דעת רבי יהושע: זמנו להיפסל מבין הערבים.
 2. דעת בן בתירא: זמנו להיפסל משחרית.

משנה ד'

- ה. קרבן נפסל במחשבת שלא לשמה באחד מן העבודות: שחיטה, קבלה, זריקה.
- נחלקו תנאים אם מחשבת שלא לשמה פוסלת בהולכה.
1. דעת תנא קמא: מחשבת שלא לשמו פוסלת בהולכה.
 2. דעת רבי שמעון: אין מחשבת שלא לשמה פוסלת בהולכה.
 3. דעת רבי אליעזר: מחשבה שלא לשמה פוסלת רק בהילוך שצריך לו.
- ו. מחשבת שלא לשמה פוסלת אף בחשב שני מחשבות באותה עבודה, בין שחשב לשמה ושלא לשמה ובין שחשב שלא לשמה ולשמה.